

Sveti Josip radnik

Josip je bio, kako rekosmo, zanatlija iz Galileje, čovjek kao svi drugi. I što može od života očekivati čovjek iz nekog malog zaselka kao što je bio Nazaret? Rad i samo rad, dan za danom, uvijek ista patnja. I na svršetku dnevnog rada siromaštvo i tjesno skrovište u kojemu se prikuplja nova snaga da bi se izjutra opet započelo...

28.04.2012.

Sveti Josip radnik

Matej i Luka izvješćuju nas o tome da sveti Josip potječe iz čuvenog roda: kraljevskog roda Davidova i Salomonova.

Povijesne pojedinosti nisu baš sasvim jasne. Ne znamo naime koje od dva rodoslovlja, o kojima nam pišu Evandelisti, pripada Mariji, tjelesnoj Majci Isusovoj, a koje Josipu, koji je prema židovskom zakonu bio Otac Isusov. Mi isto tako ne znamo je li sveti Josip rođen u Betlehemu, kamo se uputio prilikom prebrojavanja pučanstva, ili u Nazaretu, gdje je živio i radio.

No poznato nam je da nije bio bogat čovjek; bio je radnik kao milijuni ljudi na ovom svijetu; imao je skromno i naporno zanimanje koje je i Bog izabrao kada je uzeo naše tijelo i dok je trideset godina živio kao jedan od nas.

Josip je bio, kako rekosmo, zanatlija iz Galileje, čovjek

kao svi drugi. I što može od života očekivati čovjek iz nekog

malog zaselka kao što je bio Nazaret?
Rad i samo rad, dan za

danom, uvijek ista patnja. I na svršetku dnevnog rada siromaštvo

i tjesno skrovište u kojemu se prikuplja nova snaga da bi se izjutra opet započelo s poslovima.

Josip = "Bog će dodati"

Ali ime "Josip" na hebrejskome znači:
Bog će dodati.

Životu onih koji su sveti i ispunjavaju njegovu volju dodjeljuje

Bog nove, neslućene dimenzije, ono najvažnije, što svemu

drugom daje vrijednost: božanstvenost. Bog je poniznom i svetom životu Josipa dodao – ako mi se dopusti da tako kažem – život Djevice Marije i život Isusa, našega Gospodina. Boga je nemoguće preteći u njegovoj velikodušnosti.

Josip je mogao prisvojiti Marijine riječi, riječi svoje

Zaručnice: *Quia fecit mihi magna qui potens est, velike mi*

stvari učini Silni,*quia respexit humilitatem*, jer milostivo

pogleda na neznatnu službenicu svoju.

Josip je zaista bio jednostavan čovjek, u kojega je Bog

imao povjerenja da bi učinio velika djela. On se znao u svakoj situaciji svoga života tako ponašati kako je to Bog očekivao.

Zato Sвето писмо слави Јосипа као прavedника (usp. Mt 1,19). А у хебрејском језику “pravedan” значи исто што и пobožan, bespriјekoran sluga Božji, izvršitelj volje Božje (usp. Post 7,1; 18,23-32; Ez 18,5ff; Izr 12,10) ili dobar i susretljiv prema bližnjему (usp. Tob 7,5; 6,9). Jednom riječju: pravedan је онaj који ljubi Бога и ту ljubav изказује извршенjem заповijedi и стављањем цijelogа života у službu bližnjега и у službu осталих људи.

Susret s Kristom 40

Tako је Јосип учио од Иисуса да живи као Бог. Али,

usuđujem сe реći да је он на лjudskом подручју у многоме

подучавао Сина Božjega. Riječ очuh, која се повремено

upotrebljava за Јосипа, садржи нешто што ми се не свиђа,jer

postoji opasnost da se misli da su odnosi između Josipa i Isusa

bili hladni i površni. Vjera nas naravno ui da Josip po tijelu

nije bio Isusov otac, ali ne postoji samo takvo očinstvo.

U jednoj propovijedi svetoga Augustina čitamo: *Josipu*

*ne samo da pristaje oslovljavanje
“Oče”, nego on to zavređuje više nego
itko drugi. Apotom stoji: Kako je on to
bio*

*otac? On je u to dubljem smislu bio
otac što je njegovo očinstvo bilo
neporočno. Neki vjeruju da je on isto
tako postao*

*otac našega Gospodina Isusa Krista
kao što su to postali i*

*drugi očevi, koji svoju djecu nisu
donijeli samo kao plod*

svojih duhovnih naklonosti, nego i tijelom. Stoga sveti Luka

kaže: Vjerovalo se da je on bio otac Isusov. Zašto on samo

kaže: Vjerovalo se? S jedne strane, jer se čovjekove misli i

sud odnose na to što se obično među ljudima zbiva, a s druge

strane jer Gospodin nije potekao iz Josipovih bedara. No

bez sumnje je po pobožnosti i iz djelotvorne Josipove ljubavi

od Djevice Marije rođen sin, koji bijaše Sin Božji (Augustin,

Sermo 51,20; PL 38, 351) .

Josip je ljubio Isusa kao što otac ljubi svoga sina. Dao

Mu je sve najbolje što je imao.
Njegovao je to Dijete kako

mu je bilo naređeno, od Njega je načinio zanatliju – dao Mu

je svoje zvanje. Zato Ga ljudi iz Nazareta zovu i *faber i fabri*

filius : zanatlija i zanatlijin sin (Mk 6,3; Mt 13,54). Isus je radio uz Josipa u njegovoј radionici. Kakav mora da je bio Josip

i što je milost u njemu prouzročila da bi ga osposobila za

zadatak da Sina Božjega odgoji kao čovjeka? Dioš?

Moralo je biti tako da je Isus u radu, po svom karakteru i

načinu govora bio vrlo sličan Josipu. Isusovo djetinjstvo i

mladost, a stoga i njegovo ophodjenje s Josipom, odrazit će

se u kasnijem Gospodinovu životu: njegov smisao za stvarnost,

njegov način kako sjeda za stol i lomi
kruh, njegova

sklonost za konkretno objašnjavanje
nauke uzimanjem

primjera iz svakodnevnog života.

Nemoguće je ne spoznati tu uzvišenu
tajnu. Tu je Isus,

čovjek koji govori narječjem
određene pokrajine u Izraelu,

čovjek koji podsjeća na zanatliju koji
se zove Josip – i taj

čovjek jest Sini Božji. Može li uopće
netko Boga u nečemu

podučiti? Ipak je On pravi čovjek i
živi kao svi drugi: najprije

kao dijete, potom kao mladić koji kao
naučnik pomaže u

Josipovoj radionici, a poslije kao
odrastao čovjek u punini

svoje dobi. *Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti pred Bogom i ljudima* (Lk 2,52).

Susret s Kristom 55

pdf | document generated automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveti-josip-radnik/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josip-radnik/)
(27.07.2025.)